

[Forsvarsministeren.]

officer ved den nordatlantiske planlægningsgruppe. Oberstløjtnant Johansen, der ligeledes befinder sig i Washington, assisterer kontreadmiralen i de enkelte funktioner og er desuden selv medlem af forskellige komiteer. Oberstløjtnant Ziegler er medlem af 5 særlige komiteer under NATO-samarbejdet. Alt i alt kan jeg om denne repræsentation sige, at NATO-arbejdet for disse menneskers vedkommende udgør hovedparten af deres arbejde i Washington, men ved siden deraf har de i tusindvis af sager som forsvarsattachéer, hvad der bl. a. står i forbindelse med den gratis uddannelse af dansk personel i De Forenede Stater. Arbejdet for disse 3 forsvarsattachéer er så overvældende stort, at der i hvert ikke kan blive tale om reduktion af deres antal i øjeblikket.

Til sammenligning vil jeg gerne anføre nogle tal for andre NATO-lande, der er repræsenteret i Washington, lande, som foruden deres specielle attachéer også har særlige militærmissioner, der udelukkende beskæftiger sig med NATO-samarbejdet. Norges militære repræsentation i Washington er 5 officerer plus en intendant, d. v. s. det dobbelte af, hvad Danmark har. Holland har en repræsentation på 10 officerer i Washington. Canadas repræsentation er på ca. 40 officerer, og for Sveriges vedkommende — Sverige, der jo ikke er medlem af NATO-organisationen — er forholdet det, at man har 7 attachéer i Washington. Det gælder endvidere, at de 3 danske attachéer i Washington desuden af praktiske grunde er akkrediteret Canada som følge af, at dansk personel også i fremtiden vil blive uddannet i Canada. For Londons vedkommende gør tilsvarende forhold sig gældende, idet forholdet dog er dette, at man her har meget mere at gøre som forsvarsattachéer, end man har i Washington. Det kommer af, at hele det arbejde, der står i forbindelse med våbentildeling og uddannelse af personel, her er overgivet til forsvarsattachéerne, medens i Washington på dette område de forskellige amerikanske militære institutioner i de forskellige lande træder i stedet. For stillingen i Paris, i Bern, Haag og Bruxelles gælder det, at vi ikke står i noget direkte forsvarsamarbejde med disse lande. Derfor er det af betydning for os i forhold til disse

lande at have en selvstændig stilling, fordi man derigennem kan skaffe sig værdifulde oplysninger om de pågældende landes forsvar. Det samme gælder for forholdet mellem Danmark og Norge og Sverige.

Endelig må jeg tilføje, at alle danske attachéer ved forhandling med indenrigsministeriet har fået den opgave overdraget, at de skal være til rådighed med bistand med hensyn til alt materiale vedrørende civilforsvaret i de enkelte lande, hvor de er akkrediteret. Jeg må derfor sige til den første del af spørgsmålet, at alt i alt arbejder vi for Danmarks vedkommende på disse områder på det allerlaveste gear, også sammenlignet med andre mindre lande.

Til det sidste spørgsmål om bekostningen skal jeg ganske kort sige, at udgiften til vore forsvarsattachéers virksomhed i indværende finansår, der jo ikke er sluttet endnu, anslås til at blive ca. 1 mill. kr. Om udgifterne ved Danmarks faste repræsentationer ved de internationale Atlantpagtorganisationer kan det siges, at de formentlig i år vil andrage ca. 950 000 kr. Og endelig hvad det sidste spørgsmål angår: de periodiske forhandlinger, som vi har som medlem af NATO, anslås udgifterne hertil i år både for forsvarsministeriet, udenrigsministeriet og finansministeriet til at blive ca. 285 000 kr.

Johs. Christiansen: Jeg takker den højtærede forsvarsminister for de givne oplysninger, men må måske gøre et par bemærkninger dertil: Jeg forstod på ministeren, at disse militærattachéer i Washington og London, vel navnlig i Washington, forretter en lang række NATO-funktioner. Jeg går ud fra, at disse NATO-funktioner er af en sådan karakter, at man ikke behøver at holde faste militærattachéer i de pågældende hovedstæder for at kunne bestride dem. Jeg vil gerne spørge ministeren, om svaret skal forstås på den måde, at ministeren ikke agter at kalde nogen af de pågældende attachéer hjem. Det drejer sig jo ikke om, hvor mange attachéer andre lande har i de forskellige hovedstæder, men om den mulighed, at Danmark kunne spare nogle af sine. En sådan udveksling af oplysninger, som ministeren hentydede til, må ganske utvivlsomt kunne foregå på en billigere måde end ved at ofre 1 mill. kr.